

[Aksel Larsen.]

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg sige, at naar han tager Ordet her, havde det været mere praktisk for ham at forsøge umiddelbart at gaa ind paa det, jeg talte om, og sige: er det rigtigt, hvad det ærede Medlem skrev den Gang, eller er det ikke rigtigt? er det Udviklingen i Tyskland og Italien, eller er det ikke Udviklingen? Det ærede Medlem gjorde det ikke, men kom ind paa en hel Mængde andre Ting, som var positivt historisk urigtige, og det er særdeles uklogt, for Aarstal er i hvert Fald noget, man ikke kan sno sig udenom. Det kan jo ikke nytte noget at komme og fortælle, at det, der skete efter 1921, og som forårsagedes af Komintern og de russiske Bolscheviker o. s. v., var Aarsag til Splittelsen af Arbejderbevægelsen og til, at Fascismen kom til Magten i de forskellige Lande, naar det er en Kendsgerning, at Fascismen i dens klassiske Land tog Magten før det Tidspunkt, og at Arbejderbevægelsens Spaltning daterer sig fra den 4. August 1914, at disse „Moskva-Agenter“ i Tyskland fra 1918, som det ærede Medlem angreb, skilte sig ud fra det tyske Socialdemokrati i Efteraaret 1914; fra det Tidspunkt daterer Spaltningen i den tyske Arbejderbevægelse sig, forårsaget af, at det tyske Socialdemokrati svigtede sine Principper og Programmer. Ja, naar det ærede Medlem ikke har anden Imødegaaelse at komme med, vilde jeg have fundet det praktisk, at han ikke havde talt — set fra det ærede Medlems Synspunkt. Naturligvis kan mit Parti kun være tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch endelig har tonet rent Flag og bekendt, at han ikke er Repræsentant for de radikale Anskuelse, som de blaa Blusers Indehavere til Dato har troet, han var Repræsentant for. Det kommunistiske Parti er Snylter paa Socialdemokratiet! Ja, den Teori fik vi jo i Køge, men saa er det yderst beklageligt, at i Italien findes der intet Socialdemokrati, men et kommunistisk Parti, saa hvorledes det kommunistiske Parti i Italien kan snylte paa et Parti, som ikke eksisterer, ved jeg ikke. Den Omstændighed, at det er Justitsministeren, som nu docerer den socialdemokratiske Paastand om, at Kommunerne sætter ikke haardt mod haardt, gør ikke denne Paastand mere rigtig. Og Paastande bliver ikke sanddru ved at blive gentaget og heller ikke mere sanddru ved at blive gentaget af andre Personer. Kendsgerningen i Tyskland er, at det tyske Socialdemokrati praktisk talt er gaaet over til Hitler, har meldt sig ud af Anden Inter-

nationale og har givet sig ind under Nazi-diktaturet.

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem, der nu har Ordet, om at vende tilbage til Lovforslaget.

Aksel Larsen: Jeg skal vende tilbage til Lovforslaget ad den allernærmeste Omvej, idet jeg vil fastslaa, at der eksisterer et kommunistisk Parti, som ikke har meldt sig ud af Tredie Internationale og ikke har indstillet sin Virksomhed.

Saa er der et Spørgsmaal, som jeg, belært af Erfaringen, ikke kan regne med at faa besvaret, men alligevel anser det for fornødent at stille. Eftermiddagsbladene ved at meddele, at det foreliggende Lovforslag, som her er til Behandling, og hvorved det altsaa kan forudses, at dette Lovforslag, der behandles saavel her som i Landstinget, kan komme til at undergaa Ændringer — at dette Lovforslag allerede formedelst Brug af dertil indrettede tekniske Midler er underskrevet af Kongen. Jeg vil gerne have at vide, om dette er Tilfældet. Der gaar sære Frasagn om en Flyvemaskines Anvendelse og saa videre, og det, som forvirrer et Menneske, som saa mange Gange under Debatter her i Tinget har faaet at vide, at Grundloven skal holdes, er, at man maa bruge den Slags Metoder for at være sikker paa, at Loven kan træde i Kraft i Dag.

Til det konservative Folkepartis Korporal — hvorved der dog ikke skal være underforstaaet, at en Korporal altid er et pænt Menneske — vil jeg gerne sige, at dette med de bestemmende Partier har naturligvis en dyb reel Betydning. Det er i hvert Fald ikke noget, som man kan snakke sig bort fra, at hver Gang der er et eller andet temmelig vigtigt Spørgsmaal, der skal afgøres, læser man i Bladene, at Partiformændene har været sammenkaldt — derved forstaas Formændene for de fire store Partier —, man har forsøgt at orientere dem paa Forhaand, at indstille dem paa Sagen, at vinde dem for Sagen. Man kan diskutere juridisk, om det i og for sig er grundlovsmæssigt, at man paa den Maade gør Forskel paa Partierne i Folketinget. Men Kendsgerningen er, at de fire store Partier betragter sig som bestemmende og naturligvis kan gøre det i Kraft af deres kompakte Flertal, men dermed er det ikke givet, at de er det, for Haabet beskæmmer meget ofte, og Forholdet bliver ved at være det, at de fire store Partier netop er de fire store Dyr i Folketingets Aabenbaring.

Hvad angaar den Indflydelse, min